Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΔΜΑ

*Η ΑΥΣΤΡΙΑΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ἔκαμε πρόσφατα κάτι ποὺ ἀποτελεῖ παράδειγμα πρὸς μίμηση γιὰ ὅσες κυβερνήσεις θέλουν νὰ προστατεύσουν τοὺς ἐθνικοὺς τους θησαυρούς. — Χορήγησε τὶς ἀπαραίτητες πιστώσεις στὴν 'Εθνικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Βιέννης γιὰ νὰ μπορέση νὰ ἀγοράση ἀπὸ ἕνα παλαιοπώλη τῆς Χαϊδελβέργης, ἕνα χειρόγραφο ποὺ χρονολογεῖται ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 17ου αἰώνα. — Πρόκειται γιὰ μιὰ βιογραφία τοῦ αὐτοκράτορα Μαξιμιλιανοῦ τοῦ Α' (1493—1509) — 'Η βιογραφία αὐτὴ εἶναι γραμμένη στὰ Λατινικὰ καὶ φτάνει μέχρι τὸ 1485, ἐποχὴ τοῦ γάμου τοῦ Μαξιμιλιανοῦ μὲ τὴ Μαρία τῆς Βουργουνδίας ** ΟΙ 150 ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ διακοσμοῦνται μὲ 32 ἀκουαρέλλες καὶ ἕνα ὑπέροχο πορτραῖτο τοῦ αὐτοκράτορα. —Τὸ χειρόγραφο εἶναι ἀφιερωμένο στὸν 'Αρχιδούκα Μαξιμιλιανό, μεγάλο ἡγήτορα τοῦ τευτονικοῦ τάγματος. — Καὶ πρὶν βρεθῆ στὴ Χαϊδελβέργη ταξίδεψε στὴν 'Ισπανία καὶ στὴν 'Αγγλία. ** ΤΡΕΜΕ ΑΜΕΡΙΚΑ. — Θύμωσε πάλι ὁ 'Αμὶν καὶ τἄβαλε μὲ τοὺς 'Αμερικανούς. — "Αν συνεχίσουν εἰπε νὰ παρεμποδίζουν τὶς ἀγορὲς ἀεροπλάνων καὶ τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ, θὰ ὑποστοῦν βαρύτατες συνέπειες. — 'Η περίπτωση θυμίζει τὸ νέο σουξὲ τοῦ θέμη 'Ανδρεάδη «'Εδήλωσα τρελλός». — Μὲ αὐτὴ τὴ δήλωση ὁ ἥρωας τοῦ ἄσματος ἔλυσε ὅπως λέει, ὅλα του τὰ προβλήματα ποὺ μὲ τὴ λογικὴ τἄβρισκε μπαστούνια. — Εἶναι λοιπὸν μιὰ λύση νὰ πριστάνει κανεὶς τὸν παλαβό. — Μήπως ὅμως πιὸ καλλίτερη εἶναι νὰ ὑπάρχει πραγματικὴ τρέλλα; — 'Η περίπτωση τοῦ 'Αμὶν ἐμβάλλει σὲ σκέψεις.*

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Δίδαγμα καὶ ἐγγύηση

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ποὺ περνάει ἀπὸ τὴν 20η Νοεμβρίου καὶ δῶδε γίνεται ὅλο καὶ περισσότερο συνείδηση ὅτι αὐτὲς οἱ ἐκλογὲς ποὺ χαρακτηρίστηκαν σὰν οἱ πιὸ ἥρεμες καὶ σχεδὸν ρουτινάριες, πρόσφεραν ἕνα συγκλονιστικὸ μήνυμα ποὺ μέλλει νὰ ἠχήσῃ σὲ ἄλλο κανάλι τὴν πολιτικὴ ζωὴ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

Μέχρι σήμερα ὁ στόχος νὰ ἀποχτήσουν τὰ διάφορα κόμματα σαφὴ ἰδεολογικὴ προσωπικότητα καὶ ὀργανωτικοὺς μηχανισμοὺς ἀπ' τὴ βάση μέχρι τὴν κορυφὴ ἦταν περισσότερο μιὰ πολιτικὴ φιλολογία, μία διακήρυξη θεωρητική, κάτι ποὺ βρισκόταν στὰ «ὑπ' ὄψιν» τῶν διαφόρων ἡγετικῶν κύκλων. Σαφὲς πρόγραμμα ἀρχῶν καὶ ὀργάνωση γιὰ μιὰ δημοκρατικὴ πρόσβαση τῆς λαϊκῆς ἐπιταγῆς, τῶν ἐπιλογῶν καὶ τοῦ παλμοῦ τῆς μάζας πρὸς τὴν κορυφή, ἀποτελοῦσε γι' αὐτὴ τὴν τελευταία ἕνα «λούσο» μιὰ «πολυτέλεια» ἔνιωθε ἀπόμακρο ἀπ' τὴν πολιτικὴ ζωὴ τῶν πιὸ ἀνεπτυγμένων χωρῶν ποὺ κάποτε θέβαια θὰ γινόταν κι' ἐδῶ πράξη ἀλλὰ ὅσο ἀργότερα τόσο καλλίτερα γιὰ τὶς ἡγεσίες ποὺ μποροῦσαν νὰ ρυθμίζουν ἀνεξέλεγκτα καὶ κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν πορεία τοῦ κάθε κόμματος.

Οἱ ἐκλογὲς λοιπὸν τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ἔδειξαν σὲ ὅλους ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι ἀρκετὰ ὥριμος ὥστε νὰ ἀξιώνει τουλάχιστον δυὸ πράγματα ἀπ' τὶς παρατάξεις ποὺ ψηφίζει: Πρῶτον, ἰδεολογικὲς ἀρχὲς σαφεῖς καὶ ὄχι νεφελώδεις. Ἀπόψεις καταταλαγμένες γιὰ βασικὰ θέματα χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνει ἄρνηση τοῦ διαλεκτικοῦ στοιχείου τῆς ἀναζήτησης. Ἁπλῶς ὁ κόσμος ὑποδεικνύει ὅτι, δὲν εἶναι διατεθειμένος σὲ μιὰ ἀτέρμονη ἀπὸ τὴ ἴδια τὴ φύση της ἀναζήτηση καὶ ἰδεολογικὴ διαπάλη νὰ ἀχρηστέψῃ οὐσιαστικὰ τὴν πολιτικὴ σημασία καὶ δυναμικὴ τῆς ψήφου του σὲ μία πολυδιάσπαση ποὺ ἐξ ἀντικειμένου παρατείνει τὴν παρουσία τῆς Δεξιᾶς στὴν ἐξουσία. Μὲ ἄλλα λόγια ὁ προοδευτικὸς λαὸς εἶπε καθαρὰ καὶ ξάστερα ὅτι πρέπει τὸ δημοκρατικὸ στρατόπεδο νὰ ἀποχτήσῃ τὴ ἴδια συνοχὴ ποὺ δείχνει καὶ τὸ κατεστημένο στὴν ὑπεράσπιση τῶν ταξικῶν του συμφερόντων. Γιατὶ εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ 6,8% τῆς «Ἐθνικῆς Παρατάξεως» δὲν ὀφείλεται τόσο στὴ διαφορὰ ἀρχῶν μεταξὺ τῆς Δεξιᾶς καὶ τῆς Ἄκρας Δεξιᾶς ὅσο στὴν καθαρὰ ρεαλιστικὴ σκέψη ὅτι δὲν πρέπει γιὰ ὁποιαδήποτε διαφορὰ σὲ ἐκτίμηση γύρω ἀπ' τὴν τακτικὴ νὰ διακυβευθῆ ἡ ἐξουσία μὲ ἀποδυνάμωση τοῦ κορμοῦ τῆς Παρατάξεως.

Αὐτὴ λοιπὸν εἶναι ἡ πρώτη ἀξίωση τῶν Προοδευτικῶν δημοκρατικῶν πολιτῶν. Κόμματα μὲ βασικοὺς ἰδεολογικοὺς πυρῆνες γύρω ἀπ' τοὺς ὁποίους νεοτελειακὰ ἀλλὰ ὄχι καὶ πολιτικῶς ἀρνητικὰ θὰ περιδινοῦνται οἱ διάφορες τάσεις ποὺ ναὶ μὲν θὰ προσπαθοῦν νὰ μεταγγίσουν τοὺς δικούς τους χυμοὺς στὸν πυρῆνα χωρὶς ὅμως νὰ κατανταῶν φυγόκεντρες πρὸς μεγάλη ἀγαλλίαση τοῦ κατεστημένου.

Ἡ δεύτερη ἀξίωση εἶναι ὀργανωτικὴ διάρθρωση γιὰ τὴν ἐξασφάλιση μηχανισμῶν δραστηριοποίησης ἀπ' τὴ βάση ὡς τὴν κορυφὴ τῆς πυραμίδας. Αὐτὴ ἡ λειτουργικότητα δὲν θὰ ἐξασφαλίση μόνο τὸν ἀγωνιστικὸ παλμὸ ἀλλὰ καὶ θὰ εἶναι ἡ ἐγγύηση ὅτι ἕνα κόμμα, ἕνα κίνημα θὰ πορεύεται ὄντως σύμφωνα μὲ τὴ γραμμὴ καὶ τὶς ἐπιλογὲς ποὺ προσφέρει ἑκάστοτε μιὰ πλατεῖα καὶ ὑπεύθυνη ἐπεξεργασία. Ἐγγύηση — ὅπως τόνισε καὶ ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου στὴν πρώτη μετεκλογική του συνέντευξη — γιὰ τὸ ὅτι ἕνα κίνημα θὰ ἔχει εὐρυτάτους καὶ ὀνεχῶς διαλεκτικὰ διευρυνόμενους ὁρίζοντές μιὰ καὶ δὲν θὰ καθορίζεται ἀπ' τὴν πεπερασμένη καὶ ὑποκείμενη σὲ βιολογικὴ φθορὰ ἄλφα ἢ βήτα ἡγετικὴ προσωπικότητα.

—Ἔ κι' ἔπειτα; Μπορεῖ νὰ παρατηρήση κανείς. Ἐπειδὴ τὸ λέει κάποιος μπορεῖ νὰ γίνῃ; Καλὰ ἡ θεωρητικὴ κάλυψη. Ἀλλὰ, ποιὰ ἀξία μπορεῖ νὰ ἔχει ὅταν εἶναι γνωστὸς ὁ ἐγωκεντρισμὸς τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν;

Εὔλογη ἡ ἀμφιβολία. Ἀλλὰ, ἀκριβῶς στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ ἔχουν συγκλονιστικὲς ἐπιπτώσεις τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τῆς 20ῆς Νοεμβρίου. Ἐπιπτώσεις ποὺ θὰ δημιουργήσουν — δημιούργησαν ἤδη — μιὰ διαφορετικὴ ψυχολογία καὶ νοοτροπία τόσο στοὺς ἡττημένους ὅσο καὶ στοὺς θριαμβευτές. Ὁ λαὸς ὁ δημοκρατικὸς ἔδειξε ὅτι ἐπικρατεῖ μόνο τὶς σοβαρὲς προσπάθειες. Ὅτι ἐμπιστεύεται σὲ παρατάξεις ποὺ καὶ ἰδεολογικὰ σαφῆ πυρῆνα διαθέτουν καὶ ὀργανωτικὰ τοῦ ἐξασφαλίζουν ἀφ' ἑ.ὸς σεβασμὸ στὴν ἔκφραση καὶ τὴν ὀντότητά του σὰν συνειδητοῦ, βουλευομένου σώματος, καὶ ἀφ' ἑτέρου μιὰ πορεία ρεαλιστικὰ δυναμικὴ πρὸς τὴν ἀλλαγὴ καὶ ὄχι βυζαντινολογοῦσα. Κανένας ἡγέτης πιὰ δὲν μπορεῖ νὰ ἀγνοήση αὐτὴ τὴν πραγματικότητα. Ἀκόμη καὶ ἂν δὲν τοῦ ἀρέση, θὰ τὴν ἀποδεχθῆ. Γιατὶ μόνο μέσα σ' αὐτὴ μπορεῖ νὰ βρῆ τὴν τελικὴ καταξίωση.

ΠΑΝ

Ἐπιτάφιος γιὰ τὸ «Σαρλώ»

Ο ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΣ Σαρλὼ Σπύρος Χατζάρας εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἀθετεῖ τὸ λόγο του γιὰ τὸ προσεχὲς Καρναβάλι μας Πέρυσι στὸ τελευταῖο μπουρμπούλι καὶ μόλις τέλειωσε ἕνα ἐκπληκτικὸ βάλς παρὰ τὰ 72 χρόνια του, μᾶς εἶπε ὅτι θὰ συνεχίση ἐφέτος δριμύτερος μιὰ καὶ νοιώθει περίφημα «σὰν 25χρονο παιδί».

Ὅμως, ὁ χάρος δὲν ξεγελιέται μὲ κάτι τέτοια. Καὶ σβύνει τὸ κεντήλι ἀδιαφορώντας γιὰ τὸ πόσο κέφι ἔχει ὁ ἄλλος γιὰ ζωή.

Ἔτσι, πέθανε, πρὶν κάμποσες μέρες κι' ὁ Κερκυραῖος Σαρλὼ ποὺ τόσο εἶχε συνδεθῆ μὲ τὴν πόλη μας καὶ τὸ καρναβάλι της.

Ὅπως γράφουν τὰ «Κερκυραϊκὰ Νέα» ὁ Σπύρος Χατζάρας ἔφυγε χωρὶς πομπές, χωρὶς ἐπιτάφιους, χωρὶς χειροκροτήματα. Σεμνὰ καὶ ἀθόρυβα ὅπως ἔζησε ὅλη του τὴ ζωή. Κοντόσωμος μὲ μακρυὰ μαλλιά, ἁπλὸς ἐργάτης ὁ Σπύρος Χατζάρας εἶχε πετύχει μιὰ ἐξαίρετη ἀπομίμηση τοῦ μεγάλου Σαρλώ. Ὄχι μόνο στὴν ἐξωτερικὴ καρικατούρα, ἀλλὰ καὶ στὶς κινήσεις καὶ στὴν ἔκφραση. Ὥστου τὸν πρόσεξαν καὶ ἄλλοι. Καὶ πρῶτοι οἱ ἀογανωτὲς τοῦ Πατριγοῦ Καρναβαλιοῦ. Ἔπειτα τὸ Καρναβάλι τῆς Νίκαιας.

Η ΧΑΡΑ του ἦταν νὰ ἀναγγέλει αὐτὰ τὰ ταξείδια καὶ τὴ συμμετοχή του στὰ ξένα καρναβάλια τηλεγραφικῶς στὶς Κερκυραϊκὲς καὶ στὶς πατρινὲς ἐφημερίδες. Καὶ νὰ ἐπιδεικνύει ὅταν γύριζε φωτογραφίες καὶ ἀποκόμματα ἐφημερίδων.

Στὸ τελευταῖο Καρναβάλι τῆς Νίκαιας ἔβρεχε ἀσταμάτητα. Ὁ Κερκυραῖος Σαρλὼ ἄκαμπτος στὴ βροχή. Καὶ βάδισε πεζὸς καὶ ἀκάλυπτος ὅλη τὴ διαδρομή. Ἀποτέλεσμα. Ἀρρώστησε. Ἔδωσε μερικοὺς μῆνες τὴ μάχη μὲ τὸ θάνατο καὶ νίκησε. Θάνατος ἡρωϊκὸς ἀντάξιος τοῦ πάθους μὲ τὸ ὁποῖο ὁ Σπύρος Χατζάρας λάτρευε τὸν Κερκυραῖο Σαρλώ.

Πικρὲς ἀλήθειες

ΕΓΡΑΦΗ στὴ γαλλικὴ «Μόντε» ἀλλὰ ἀνῆκε στὸν κ. Κώστα Ζουράρι, ἐντεταλμένο διδασκαλίας στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Παρισιοῦ.

«...Ἡ κομματικὴ φλέβα εἶναι σύμφυτη μὲ τὴ συμβίωση τῶν Ἑλλήνων. Καὶ ἐιὰ κατὰ περιόδους δικαιώνεται ἀπὸ τὶς ἐμφύλιες συγκρούσεις, συστηματικὰ ἐρεθίζεται ἀπ' τὶς ἐξωτερικὲς παρεμβάσεις. Ἀντίθετα, τὰ κόμματα δὲν εἶναι παρὰ ἕνας ἀλλογενὴς ἐνοφθαλμισμός, ποὺ ἡ Ἑλλάδα ἀναγκάστηκε νὰ ὑποστῆ πάνω στὸ σῶμα της λόγω τῆς ἐξάρτησης ποὺ τὴν δένει ἀπὸ τοὺς διάφορους ἰμπεριαλισμούς... Ποτὲ δὲν ἀγάπησε τὰ κόμματά της ἡ Ἑλλάδα. Πάντα ὡστόσο, ἀναγνώρισε τὸν ἑαυτό της στὸ κομματικὸ πνεῦμα. Ἀπὸ τότε ποὺ ἡ χώρα πρωτογάνωσε στὸν ὁρίζοντα τοῦ κόσμου ἡ ἠδονὴ τῆς ἐξουσίας καὶ οἱ συνοδοιπόροι της ἀνταγωνισμοὶ πολλαπλασιάστηκαν μέσα στὴ χαώδη αὔξη τῶν ἐτίων καὶ τῶν θρυμματισμένων συμφιλιώσεων...».

ΚΑΙ πάρα κάτω:

«...Ὁ εἰσαγόμενος μοντερνισμὸς καὶ ἡ λογοκρισία τῶν κομμάτων ἐξαφανίζουν ταχυδακτυλουργικὰ τὴ κομματικὴ λογικὴ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς ὡστόσο νὰ φωτίζουν καὶ τὴ μοῖρα τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τὴ μακραίωνη διάρκεια αὐτῆς τῆς χώρας τὸ μόνο ποὺ μποροῦν νὰ πάρουν τὰ κόμματα εἶναι ἕνα ἀξιοθρήνητο ἐκμαγεῖο καὶ τὸ μόνο ποὺ μποροῦν νὰ κάνουν εἶναι νὰ ἀντλοῦν ἕνα συσταλτικὸ μιμόδραμα ποὺ προσπαθεῖ νὰ καθιερώση τὸ ἀλλογενὲς καὶ νὰ περιορίση τὸ αὐτόχθονο.

ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Τὰ διαμάντια εἶναι πάντα ἐλκυστικὰ

Κάποτε τὰ κατάπιναν γιὰ φάρμακο

ΣΥΝΔΕΟΝΤΑΙ ΜΕ ΠΟΛΛΟΥΣ ΘΡΥΛΟΥΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ.— Ἄλλοτε, οἱ ἄνθρωποι ἐπίστευαν ὅτι οἱ ἀδάμαντες εἶναι θραύσματα ἀστέρων ἢ στερεοποιημένη πάχνη τῆς σελήνης. Πάντοτε οἱ ἀδάμαντες περιεβάλλοντο ὑπὸ ἑνὸς αἰσθήματος μυστικισμοῦ.

Ὁ ἀδάμας εἶναι κάτι περισσότερον ἀπὸ ἕνα ὡραῖον λίθον» λέγει ὁ Τζώρτζ Μπλάκεϋ εἰς τὸ νεοεκδοθὲν βιβλίον του «Τὸ Διαμάντι».

Πρὸ ἀπόκτησίν του, ναοὶ ἐβεβηλώθησαν, ἀνάκτορα ἐλεηλατήθησαν, θρόνοι συνετρίβησαν, ἡγεμόνες ἐθανατώθησαν, γυναῖκες ἐστραγγαλίσθησαν, φιλοξενούμενοι ἐδηλητηριάσθησαν καὶ δοῦλοι ἐσφάγησαν.

Ἐφέτος, εἶναι ἡ 500ή ἐπέτειος τῆς καλλιτέρας γνωστῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἀδαμάντων: εἰς ἀδάμας ἐχρησιμοποιήθη τῷ 1477 διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ δακτυλιδίου τῶν ἀραβῶνων τοῦ ἀρχιδουκὸς Μαξιμιλιανοῦ τῆς Αὐστρίας μὲ τὴν πριγκήπισσαν Μαρίαν τῆς Βουργουνδίας.

Εἰς ἄλλας ἐποχάς, οἱ ἀδάμαντες κατεπίνοντο ὡς φάρμακον πρὸς θεραπείαν ἢ ὡς δηλητήριον πρὸς δολοφονίαν — ἡ κόνις τῶν ἀδαμάντων ἦτο τὸ κύριον συστατικὸν τῶν ποτῶν, τὰ ὁποῖα προσέφερεν ἡ Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων εἰς τοὺς ἀνεψιούς της.

«Τουλάχιστον 40 τόννοι ἀδαμάντων ἔχουν ἐξαφανισθῆ ἕως τώρα», γράφει ὁ Μπλάκεϋ.

Βεβαίως, ὅλη αὐτὴ ἡ ποσότης δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ λαμπεροὺς διαφανεῖς λίθους. Ὡρισμένοι ἀδάμαντες εἶναι μεῦροι, ὡς τὸ «Ἀμστερδὰμ», ὁ μαῦρος ἀδάμας τῶν 33,7 καρατίων, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπολύτως ἀδιαφανής, ἀτόφιο καὶ ὅταν τοποθετῆται ἀπὸ τὸ ἰσχυρότερον φῶς. Τὸ βιβλίον τοῦ Μπλάκεϋ καλύπτει πᾶσαν ἀποψιν τοῦ θέματος, ἀπὸ τῆς ἐξερεύνεως τῶν ἀδαμάντων μέχρι τῶν συνθετικῶν ἀδαμάντων οἱ ὁποῖοι κατασκευάζονται εἰς ἐργαστήρια.

Ὡς γνωστόν, ὁ ἀδάμας εἶναι ἡ σκληροτέρα καὶ καθαρωτέρα ὕλη ποὺ ὑπάρχει εἰς τὴν φύσιν. Δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο εἰμὴ ἀποκρυσταλλωμένος ἄνθραξ, ὁ δὲ ἄνθραξ εἶναι ἓν ἐκ τῶν κοινοτάτων στοιχείων τῆς φύσεως. Ἕκαστος ἀδάμας εἶναι ἡλικίας ἑκατομμυρίων ἐτῶν, παρασκευασμένος ὑπὸ θερμότητα καὶ πίεσιν εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς.

Καὶ ὅμως, ἄλλοτε, οἱ ἄνθρωποι ἐπίστευαν ὅτι οἱ ὑπέροχοι αὐτοὶ λίθοι ἦσαν θραύσματα ἀστέρων, γράφει ὁ Μπλάκεϋ. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐπίστευαν ὅτι ἐσχηματίζοντο ἐκ τῶν κεραυνῶν, ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι ἦσαν συμπηγμένη πάχνη τῆς αὐγῆς.

Οἱ Ἰνδοὶ ἀνθρακωρύχοι ἐπίστευαν, ὅτι οἱ ἀδάμαντες φύονται ὡς τὰ κρόμμυα καὶ ὅτι τὸ μέγεθος καὶ ἡ ποιότης των ἦτο ἀνάλογος τῆς ἡλικίας των. Εἰς ὡρισμένα μέρη τῶν Ἰνδιῶν ἔξα κελευθοῦν νὰ πιστεύουν ὅτι οἱ ἀδάμαντες εἶναι πράγματα ζωντανὰ καὶ ἀναπτυσσόμενα.

Τὰ ἀδαμαντωρυχεῖα τῶν Ἰνδιῶν— ἡ πρώτη μεγάλη πηγὴ ἀδαμάντων τοῦ κόσμου — ἤρχισαν νὰ ἐξαντλοῦνται περὶ τῷ 1700. Ἐκ μιᾶς περιέργου συμπτώσεως, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀνεκαλύφθησαν τὰ ἀδαμαντωρυχεῖα τῆς Βραζιλίας, μόλις δὲ ἐξηντλήθησαν καὶ αὐτὰ ἀνεκαλύφθησαν τὰ ἀδαμαντωρυχεῖα τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς. Ἡ ἀνακάλυψίς των ἔγινε τῷ 1866, ὅταν εἰς 15ετὴς Ἀφρικανὸς ἀγροτόπαις ἀνεῦρε «μίαν ὡραίαν πέτραν», ἕνα κίτρινον ἀδάμαντα 21,5 καρατίων, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸ ὄνομα «Εὕρηκα».

Σήμερον, ἡ μεγαλειτέρα μεταξὺ τῶν 17 ἀδαμαντοπαραγωγῶν χωρῶν τοῦ κόσμου εἶναι τὸ Κογκὸ καὶ οὐχὶ ἡ Νότιος Ἀφρική, ἀλλὰ οἱ πλεῖστοι ἀδάμαντες, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦνται διὰ κοσμήματα προέρχονται ἐκ τῶν ὀρυχείων τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς.

Μὲ μεγάλην ἐπιμέλειαν, ὁ Μπλάκεϋ περιγράφει πῶς κατώρθωσαν οἱ μεγαλέμποροι ἀδαμάντων Ρόδς, Μπαρνάτο καὶ Ὀππενχάϊμερ νὰ δημιουργήσουν τὸ μέγα μονοπώλιον, τὸ ὁποῖον ἐξακολουθοῦν νὰ διατηροῦν τὰ Ἡνωμένα Ὀρυχεῖα ντέ Μπέερς. Περιγράφει, ἐπίσης, πῶς κόπτονται καὶ γυαλίζονται οἱ ἀδάμαντες, πόσον ἐξαρτᾶται ἡ σύγχρονος βιομηχανία ἐκ τῶν ἀδαμάντων καὶ πῶς τὸ ἔγκλημα καὶ οἱ ἀδάμαντες συμβαδίζουν ἀφ' ὅτου ἀνεκαλύφθησαν οἱ πρῶτοι ἀδάμαντες.

«Τὸ ἀκριβότερον κόσμημα τοῦ κόσμου ἦτο τὸ ἀδαμάντινον περιδέραιον, τὸ ὁποῖον παρήγγειλεν ὁ Βασιλεὺς Λουδοβίκος 15ος τῆς Γαλλίας διὰ τὴν ἐρωμένην του Κυρίαν ντὺ Μπαρρύ, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον οὐδέποτε παρεδόθη», γράφει ὁ Μπλάκεϋ. «Ὡρισμένοι ἱστορικοὶ πιστεύουν, ὅτι αὐτὸ ἔδωκε τὸ ἔναυσμα διὰ τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν. Ἄπαντες σχεδὸν οἱ ἀδάμαντες ἔχουν μίαν ἱστορίαν», προσθέτει «ἀλλὰ ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι φέρουν κακοτυχίαν εἰς τοὺς κατόχους των. Ἡ μεγάλη ἐξαίρεσις εἶναι ὁ ἀδάμας «Ἐλπίς», ὁ ὁποῖος πάντοτε ἔφερε κακοτυχίαν εἰς τοὺς κατόχους του».

ΔΙΑΦΗΜΙΣΘΗΤΕ ΜΕ ΑΤΖΕΝΤΕΣ 1978
Χ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑ
ΕΡΜΟΥ 14—ΠΑΤΡΑΙ
ποὺ ἤδη ἐκυκλεφόρησαν.
Διαφημιζόμενοι μὲ τὶς ἀτζέντες Χ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑ ἐξυπηρετεῖσθε, ἀλλὰ καὶ προσφέρετε χρήσιμο ΔΩΡΟ στοὺς πελάτες σας τὴν Πρωτοχρονιά.
ΤΗΛΕΦ. 276-021

Ἀπὸ 26 Νοεμβρίου
Κ. Κουμιδάκη
Καλλυντικά - Εἴδη δώρων
Νέα διεύθυνσή σας

Πορνεία ἀνηλίκων στὶς Ἡν. Πολιτεῖες

ΣΕ ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΟ ΒΑΘΜΟ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἕνα νέο διαίτερα ἀνησυχητικὸ φαινόμενο ἔκανε τὴν ἐμφάνισή του στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες: Ἡ πορνεία ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν, ἡλικίας 12, 13 καὶ 14 χρονῶν. Μόνο στὸ Λὸς Ἄντζελες, ἡ ἀστυνομία ὑπολογίζει ὅτι πάνω ἀπὸ 3.000 παιδιὰ κάτω τῶν 14 χρονῶν, ἐπιδίδονται στὴν πορνεία.

Τὸ νέο αὐτὸ κῦμα πορνείας δὲν ἔχει κατακλύσει μόνο τὶς μεγάλες πόλεις, ἀλλὰ καὶ τὶς ἐπαρχιακὲς κωμοπόλεις πολιτειῶν μὲ αὐστηρὰ ἤθη, ὅπως π.χ. τοῦ Κεντάκυ, τῆς Μινεζότα, τῆς Ντακότα καὶ τῆς Νέας Ἀγγλίας.

Ὁρισμένες ἀπὸ τὶς ἀνήλικες πόρνες ζοῦν μὲ τοὺς γονεῖς τους καὶ ἐπιδίδονται στὴν πορνεία γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ χαρτζηλίκι τους. Οἱ περισσότερες ὅμως, ἀνήκουν στὴν κατηγορία τῶν παιδιῶν ποὺ τὸ ἔχουν σκάσει ἀπὸ τὸ σπίτι τους. Εἶναι τυπικὰ δείγματα παιδιῶν, ποὺ προέρχονται ἀπὸ διαλυμένες οἰκογένειες, μὲ νευρωμανεῖς ἢ ἀλκοολικοὺς γονεῖς. Γιὰ νὰ ἐκφύγουν ἀπὸ μιὰ οἰκογένεια, ποὺ δὲν τοὺς προσφέρει οὔτε κἀν τὴν στοργή, ἐγκαταλείπουν τὰ σπίτια τους καὶ γιὰ νὰ ἐπιζήσουν, ἐπιδίδονται στὴ πορνεία. Οἱ ἀπελὲς καὶ τὸ Εὐλὸ τῶν μαστρωπῶν καὶ ἡ καταβαράθρωση τῆς ἀξιοπρεπείας τους, τοὺς ἐξαφανίζουν κάθε διάθεση νὰ γλυτώσουν ἀπὸ μιὰ τέτοια ζωή.

ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Ἡ πόλη μὲ τὸ ὀξύτερο πρόβλημα τῆς παιδικῆς πορνείας εἶναι ἡ Νέα Ὑόρκη. Ἡ ἀστυνομία ὑπολογίζει ὅτι οἱ αὐτὴ τὴν μεγαλούπολη ἔχουν συγκεντρωθεῖ πάνω ἀπὸ 20.000 παιδιὰ κάτω τῶν 16 ἐτῶν, ποὺ τὸ ἔχουν σκάσει ἀπὸ τὸ σπίτι τους. Τὰ περισσότερα εἶναι εὔκολη λεία στὰ χέρια τῶν 800 περίπου μαστρωπῶν, ποὺ περιφέρονται στοὺς δρόμους τῆς Νέας Ὑόρκης, ψάχνοντας γιὰ θύματα. Τὰ πλησιάζουν, τοὺς προσφέρουν τροφή, ντύσιμο καὶ στέγη καὶ σὲ ἀνταλλαγμα ζητοῦν πλήρη ὑποταγὴ καὶ ὅλα σχεδὸν τὸ κέρδη τῆς «δουλειᾶς».

Ἐρευνώντας ἂν πίσω ἀπὸ τὴν παιδικὴ πορνεία κρύβεται τὸ ὀργανωμένο ἔγκλημα, ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ποὺ συστάθηκε στὴν Νέα Ὑόρκη, ἄκουσε τὶς μαρτυρίες ἀνήλικων πορνῶν, ποὺ ἀποκάλυψαν πολλὲς λεπτομέρειες γύρω ἀπὸ τὸ νέο αὐτὸ φαινόμενο ποὺ ἔκανε τὴν ἐμφάνισή του στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Ἀπὸ αὐτὲς τὶς μαρτυρίες, βγῆκε τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Μαφία, ποὺ εἶχε ἐγκαταλείψει τὴν ἐκμετάλλευση τῶν πορνῶν κατὰ τὴν δεκαετία τοῦ 1930, γιὰ νὰ ἐπιδοθεῖ σὲ πιὸ ἐπικερδεῖς ἐπιχειρήσεις, ὅπως π.χ. τὸ λαθρεμπόριο ναρκωτικῶν, ἄρχισε καὶ πάλι νὰ ἐνδιαφέρεται ζωηρὰ γιὰ τὴν πορνεία.

Νεαρὰ μέλη τῆς «οἰκογενείας» «Τζενοβέζε τῆς Μαφίας» ἔχουν θέσει κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχό του τὰ μπάρ, ὅπου ἀνήλικες χορεύτριες ἐξαναγκάζονται σὲ πορνεία. Πιστεύεται ἀκόμα ὅτι εἶναι ἰδιοκτῆτες τῶν κακόφημων ξενοδοχείων, ὅπου «ἐργάζονται» οἱ μικρὲς πόρνες καὶ ὅτι ἔχουν ἐπεκτείνει τὸν ἔλεγχό τους καὶ μέχρι τὰ πολυάριθμα σαλόνια μασάζ τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἀντίθετα, ἡ «οἰκογένεια» Γκαμπίνα ἔχει στρέψει ὅλο τὸ ἐνδιαφέρον της στὴν «ἐπιχείρηση» τῆς παιδικῆς πορνογραφίας.

Ἀπὸ τὶς μαρτυρίες τῶν ἰδίων τῶν θυμάτων βγαίνει ἀκόμα τὸ συμπέρασμα ὅτι ὑπάρχουν δίκτυα μαστρωπῶν, ποὺ στρατολογοῦν ἀγόρια καὶ κορίτσια ἀπὸ διάφορες πόλεις καὶ μετακινοῦνται ἀπὸ περιοχὴ σὲ περιοχή, γιὰ νὰ μὴν ἀνακαλύψει ἡ ἀστυνομία τὰ ἴχνη τους. Οἱ ἔρευνες τῆς ἐπιτροπῆς ἐπεσήμανον ὅτι τὸ πιὸ δραστήριο δίκτυο εἶναι ἐκεῖνο ποὺ δρᾶ στὴν Μιννεάπολη. Σύμφωνα μὲ στοιχεῖα τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν τῆς Μιννεάπολης, κάθε χρόνο 400 περίπου ἀνήλικα ἀγόρια καὶ κορίτσια ἐγκαταλείπουν τὰ σπίτια τους, γιὰ νὰ καταλήξουν νὰ ἐκδίδονται στοὺς δρόμους τῆς Νέας Ὑόρκης.

ΟΙ ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ

Οἱ ἀφηγήσεις δύο ἀνήλικων κοριτσιῶν, ποὺ ἔπεσαν στὰ χέρια ἐπιδέξιων μαστρωπῶν εἶναι χαρακτηριστικὲς τοῦ τρόπου ποὺ δρᾶ τὸ δίκτυο τῆς Μιννεάπολης, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων περιοχῶν:

Ἡ Κάρεν, 14 χρονῶν γνώρισε τὸν μετέπειτα μαστρωπό της στὸ κέντρο τῆς Μιννεάπολης καὶ πέρασε τὴν νύχτα μαζί του. Ἐπειδὴ οἱ γονεῖς της τὴν μάλωσαν γιατὶ δὲν ἐπέστρεψε ὅλο τὸ βράδυ στὸ σπίτι, τοὺς ἐγκατέλειψε καὶ πῆγε νὰ ζήσει μὲ τὸν νέο φίλο της. Ἐκεῖνος τῆς δήλωσε ὅτι, γι